

Семен Тимченко

Людам забрали землю, оце починається голод. Озимини не посіяли, а ярини теже не мали чим, бо коні подохли, там, з голоду і робить нема чим. І нема що сіяти. Оце 32-ий рік. Уже половина хліба, того що було – нема. Влада наложила нормально колись то, той контингент. Вона не отримала то, бо люди не могли дати. А що прийшли 32-ий рік, оце осінню. Приходять.., якийсь із таким свердлом залізним. Свердло зроблено з того дроту і там по углах хати, в стодолі, там шукає хліба. Україна не виконала скількись то мільйонів, чи тисяч тон, й ми, каже: “прийшли не забрати у вас хліб, а допомгти”. Він по руськи, по російсьеи говорив: “а помочь вам виполнить государственний долг. Хлеб весь сховали, а державі тій, податку не заплатили.” Отак і потім, по кождому, кожній хаті це у кінці 32-го року, в кого де найшли, там казали на пуди: - пуд, чи на пів пуда, чи в рукаві, в материному, старої сорочки - всьо забирали. І цей казав так: “Ми з Московської області, вас прийшли взяти на буксір.” Знаєте “буксір”, так як авто – от не їде, то вони його попихають. То вони прийшли взяти “на буксір”, щоб виповнить “государственный долг” і забрали хто що мав і не сховав.